

GUIA DIDÀCTICA

Segon cicle d'ESO, batxillerat i cicles formatius

SUMARI

▲ Presentació

▲ ABANS DE VEURE L'ESPECTACLE...

- *El somni d'una nit d'estiu*
- El rap: punt de partida de *Dreamin' & Rappin'*
- De Shakespeare al *hip-hop*

▲ DESPRÉS DE VEURE L'ESPECTACLE...

- Proposta d'activitats

▲ Fitxa artística i tècnica

▲ Per a més informació

▲ Fragment de *Dreamin' & Rappin'*

PRESENTACIÓ

Dreamin' & Rappin' és un musical *hip-hop* basat en *El somni d'una nit d'estiu*, de William Shakespeare. S'inspira en l'art dels discjòqueis (DJ), els rapers (MC), els grafiteurs i els *breakers* i ofereix una versió nova i contemporània del gran clàssic anglès.

L'objectiu del muntatge és apropar els joves a l'obra de Shakespeare amb un espectacle amb molt de ritme que combina les diverses disciplines del *hip-hop* respectant les trames i l'esperit de l'original.

El somni d'una nit d'estiu, una de les millors comèdies de Shakespeare, és l'obra més representada de l'autor, i entre les diferents versions que se n'han fet, sovint destinades al públic juvenil, hi abunden els espectacles musicals.

El clàssic shakespearà *El somni d'una nit d'estiu* es converteix en un sorprenent muntatge a ritme de *hip-hop* adreçat a tots els públics.

ABANS DE VEURE L'ESPECTACLE...

▲ EL SOMNI D'UNA NIT D'ESTIU

El somni d'una nit d'estiu és considerada una de les millors comèdies de William Shakespeare i, alhora, una de les seves peces més singulars. Pel que sembla, Shakespeare va escriure aquesta peça entre el 1594 i el 1596 com a divertiment per a una boda que va celebrar-se a la cort de la reina Isabel I.

L'obra es desenvolupa a l'antiga Atenes i en un bosc proper; l'acció ocupa dos dies i una nit i presenta una estructura simètrica: tant les dues primeres escenes com les dues últimes transcorren a Atenes, mentre que les altres passen al bosc. La nit a què fa referència el títol parteix de les tradicionals festes de maig (l'anomenat *May Day*), però Shakespeare les refon amb les celebracions amb motiu del solstici d'estiu, el que ara coneixem com la *nit de Sant Joan*, que s'associa al foc, la màgia de les flors i l'amor, un dels temes centrals de la comèdia.

El somni... comença al «món real» de la cort d'Atenes, on s'anuncia el casament del duc Teseu amb Hipòlita. L'alegria de les celebracions, però, queda entelada per la denúncia d'Egeu contra Hèrmia, la seva filla: Egeu exigeix davant el duc que, sota pena de mort, Hèrmia es casi amb el pretendent que ell ha escollit (Demetri) i renunciï al jove que ella estima (Lisandre). Teseu, benvolent però fidel a les convencions, defensa el patriarca, i Hèrmia decideix fugir al bosc amb Lisandre. Sabedora d'aquestes intencions, Helena,

amiga d'Hèrmia i enamorada de Demetri, avisa el jove per guanyar-se el seu favor, i això introdueix un nou avanç en l'acció: Demetri s'endinsa al bosc a la recerca de la seva estimada i Helena el segueix. Tot seguit apareix en escena un grup d'artesans disposats a assajar una versió de la història de Píram i Tisbe, que s'ha de representar durant el casament de Teseu i Hipòlita. L'escena següent es desenvolupa en el «món irreal» dels esperits, les fades i els follets del bosc, els reis dels quals, Oberó i Titània, es disputen la custòdia d'un petit patge. El món real i el fantàstic conflueixen de nit al bosc en un ordit d'embruixos, malentesos i entremaliadures de Puck.

■ Els temes

Shakespeare compon amb *El somni...* una història en què conviuen elements aparentment contradictoris: el desig i la raó, el seny i la bogeria, el canvi i la permanència, el món real i el sobrenatural. Un dels eixos de l'obra és l'amor; el text està farcit de referències a aquest tema, que poden resumir-se en les famoses paraules que Lisandre pronuncia en un moment del primer acte: «el veritable amor mai no té el camí fàcil».¹

A la comèdia s'hi tracten també altres temes, com la falta d'entesa entre persones de generacions diferents i, més concretament, el conflicte entre pares i fills. La imaginació és un altre dels eixos temàtics d'*El somni...* Per exemple, en una conversa amb Hipòlita, Teseu destaca la importància de la imaginació a l'hora d'entendre el treball dels actors (acte v, escena 1):

1. Les citacions en català estan extretes de la traducció de Salvador Oliva, *El somni d'una nit d'estiu*, 3a reimpr., Barcelona, TV3 i Vicens Vives, 2003, col·l. «Obra Dramàtica Completa de William Shakespeare», núm. 24.

TESEU: Fins i tot els que ho fan més bé són com ombres. Els pitjors, doncs, no poden ser pitjors, si la nostra imaginació hi posa remei.

HIPÒLITA: Doncs ha de ser la teva imaginació, no pas la d'ells.

TESEU: Si no els imagines pitjor que ells a si mateixos, poden passar per excel·lents.

I en un famós parlament de l'acte v, és Teseu mateix qui reflexiona sobre el poder i els perills de la inventiva, i compara els llunàtics, els enamorats i els poetes:

TESEU: Enamorats i folls
tenen un cap tan ple d'efervescències
i fantasies tan formades, que perceben molt més
del que la freda raó pot concebre.
Tant el llunàtic com l'enamorat com el poeta
estan farcits d'imaginació.
L'un veu molts més dimonis dels que hi ha en tot l'infern,
i aquest és el dement. L'enamorat,
amb igual frenesí, veu tota la bellesa
d'Helena en una cara egípcia.
L'ull del poeta, en un transport frenètic,
va del cel a la terra i de la terra al cel,
i, mentre el seu imaginar va donant forma
a tots uns elements inexistents,
la seva ploma en fa figures, i, a l'aeri no-res,
li sap donar una residència i un nom.
La imaginació, si és vívida,
sap fer unes trampes tals, que, quan percep
una alegria, en sap concebre el portador.

La frontera entre la realitat i la ficció que traça Shakespeare és borrosa, i és en aquest espai incert on han de situar-se el somni del títol i els somnis (o malsons) que tenen diversos personatges en el transcurs de la peça. En un moment

determinat, Oberó assegura als quatre joves enamorats (Hèrnia, Lisandre, Helena i Demetri) que tot el que han viscut durant la nit és fruit de la seva imaginació, i al final de la peça Puck suggereix que tota l'obra ha estat un somni:

PUCK: Si tots nosaltres, esperits,
us hem deixat espaordits,
penseu que us heu endormiscat
quan l'irreal us ha sobtat,
que tot aquest assumpte inútil
no ha estat sinó un somni inconsútil.
No em renyeu gaire, bona gent:
si ens perdoneu, serà excel·lent.
Amb una sort no ben guanyada,
per escapar d'una xiulada,
us dic, tan cert com jo sóc Puck,
que esmolarem el nostre lluc.
Si no, digueu-me mentider.
Bona nit, doncs. Que us vagi bé.
Concediu-me les mans, amics,
i Puck, si pot, us farà rics.

■ La llengua

El somni d'una nit d'estiu és un exemple clar del domini que tenia Shakespeare del llenguatge dramàtic. Tots els recursos que l'autor hi fa servir s'adeqüen a una comèdia que mostra al públic personatges molt diversos en situacions canviants. És per això, per exemple, que el llenguatge formal hi conviu amb el col·loquial, i tot i que en l'obra hi predomina el vers —com és habitual en els textos shakespearians—, la prosa és força elaborada.

Amb relació al vers, *El somni...* destaca pel gran nombre de rimes (dels aproximadament mil vuit-cents versos de la comèdia en rimen uns nou-cents cinquanta); en els versos rimats, a més, els metres i ritmes hi presenten una gran varietat. I no és només utilitzant diferents metres que Shakespeare va perfilant els personatges i els mons que aquests habiten, sinó també per mitjà de metàfores, comparacions i un vocabulari riquíssim, amb els quals construeix nombroses imatges, que creen l'atmosfera de l'obra i alimenten la imaginació i els sentits dels espectadors.

▲ EL RAP: PUNT DE PARTIDA DE DREAMIN' & RAPPIN'

El **rap** és un estil musical que sorgeix a Harlem i el Bronx, a Nova York, com a part integrant de la cultura *hip-hop*, que va néixer la dècada dels setanta com a reacció a la marginació que patien els joves de certs barris de la ciutat. A més del rap —que interpreten els MC ('*master of ceremonies*') o rapers i els DJ—, els altres components del *hip-hop* són el *breakdance* i els grafitis. El *hip-hop* és per a molts no solament un llenguatge artístic, sinó fins i tot una manera de viure.

L'origen del rap cal anar-lo a buscar a les sales de ball i, en concret, a les operacions que hi feia un discjòquei a partir d'un tema musical o de més d'un, per tal d'aconseguir, mitjançant interrupcions i mescles, una composició que acompanyés la recitació d'un solista o d'un conjunt d'interprets. Els MC van començar parlant entre cançó i cançó, animant la gent a ballar, saludant persones del públic i explicant anècdotes o acudits. Aquesta pràctica es va anar perfeccionant: la competència per sorprendre el públic va fer que els MC —influïts pels DJ de ràdio i els vocalistes de *blues* i

d'altres estils— elaboressin lletres rimades cada cop més complexes, que recitaven (o cantaven) sobre la base musical que els servia un DJ proveït amb dos plats i un mesclador.

Les lletres del rap toquen una gran diversitat de temes, segons el context, l'època i els intèrprets. Amb les *partyrhymes*, els raps pretenien a l'origen animar el públic de les sales de ball. A mesura que el *rapping* evoluciona i es fa més complex, els MC comencen a parlar de les seves experiències; a relatar, a través del seu discurs rimat, les dificultats i penúries del gueto, i a llançar missatges educatius i d'alerta. Ben aviat, doncs, s'estableix una connexió directa amb la realitat social i els problemes del carrer i del barri. De teló de fons hi ha la ciutat; com ja hem dit, el rap va néixer a nova York, i de fet, continua essent un fenomen bàsicament urbà.

La rivalitat entre MC s'escenifica de vegades en forma de *battlerapping*, terme que designa l'enfrontament a base de rimes entre dos o més rapers. El vencedor de la competició és escollit pel públic o per un grup de jutges seleccionats prèviament. En aquests combats, els MC solen parlar de llocs i objectes del seu voltant, i es refereixen sobretot a les característiques del contrincant (el seu aspecte físic, la manera que té de vestir o de parlar...). Els millors MC són aquells capaços de combatre improvisant (és el que es coneix com a *freestylerrapping*).

El rap és una composició que es troba a mig camí de la llengua parlada, la poesia, la prosa i la cançó. Des del punt de vista musical, s'assenta sobre dos conceptes bàsics: el *ritme* i la *pulsació* (o *beat*, fent ús de l'argot raper). Pel que fa a la forma, una de les seves característiques essencials és la rima, en totes les variants possibles. En efecte: dels rapers se'n valora especialment l'habilitat de confegir textos amb llargues sèries de síl·labes rimades, i molts són coneguts per la manera particular que tenen de rimar.

Un altre tret distintiu del rap és l'argot; en anglès, per exemple, la parla dels afroamericans és molt present en l'argot del *hip-hop*. En general, la llengua del rap conté molts vulgarismes i expressions col·loquials, d'acord amb els seus orígens i els temes que tracta. Finalment, com en qualsevol manifestació literària, els rapers fan servir diversos recursos retòrics per redactar els seus textos: al·literacions, onomatopeies, jocs de paraules, símils, metàfores... L'ús d'una ortografia característica (que imita l'escriptura dels missatges sms) també connecta el rap amb el públic jove.

▲ DE SHAKESPEARE AL HIP-HOP

El *hip-hop* i, més concretament, el rap ha aconseguit que els joves omplin llibretes amb textos rimats i participin en les «batalles de rap». *El somni d'una nit d'estiu* és l'obra més rimada que va escriure Shakespeare, i els personatges que la protagonitzen entaulen autèntics combats «a cop de verb». Shakespeare i el món del *hip-hop* un dia s'havien de trobar, i és per això que finalment conflueixen a *Dreamin' & Rappin'*.

El somni d'una nit d'estiu és una de les obres més populars de Shakespeare, i des que va representar-se per primera vegada, al segle XVI, se n'han fet tota mena d'interpretacions i adaptacions. Tot just cinquanta anys després de la mort del dramaturg, la peça va donar peu a un interludi còmic titulat *BottomtheWeaver*, i el compositor anglès Purcell no va trigar gaire a compondre l'òpera *The Fairy Queen*, igualment inspirada en *El somni*... El 1842 Ludwig Tieck va presentar-ne un muntatge a Berlín, que va musicar Felix Mendelssohn; ja al 1970, el muntatge del director anglès Peter Brook transformava els esperits, les fades i els follets en uns éssers

amenaçadors que enredaven en una terrible xarxa tots els mortals que gosaven trepitjar els seus dominis.

Les possibilitats d'aquesta comèdia de Shakespeare semblen, doncs, infinites, i és d'aquest terreny tan fèrtil que neix *Dreamin' & Rappin'*, una adaptació d'*El somni...* que interpreta i reelabora lliurement les quatre trames principals de l'obra i les desplaça en el temps i l'espai a fi d'eliminar possibles anacronismes i connectar amb el públic d'avui. El resultat és una obra nova, amb un estil i un llenguatge nous, que fon l'original shakespearità amb les disciplines que conformen el *hip-hop*.

D'acord amb això, la història de Lisandre, Hèrmia, Helena i Demetri i dels seus enamoraments diversos es transforma de la manera següent: els amants són quatre joves adolescents (Dris, Mia, Helena i DM) fascinats pel *hip-hop* que s'expressen sovint per mitjà del rap. Teseu, duc d'Atenes, es converteix en el Gran Màster, propietari d'una discogràfica, i en la nova versió, Oberó i Titània, reis de les fades i els follets, protagonitzen una gran *battle rap*. Finalment, els artesans de l'original anglès són a *Dreamin' & Rappin'* The Artisans Crew, un grup de rap que prepara una representació *sui generis* de *La tristíssima comèdia i la cruelíssima mort de Píram i Tisbe*. Compareu, a tall d'exemple, les llistes de personatges següents:

El somni d'una nit d'estiu, traducció de Salvador Oliva

TESEU, duc d'Atenes

EGEU, pare d'HÈRMIA

LISANDRE i DEMETRI, enamorats d'HÈRMIA

FILOSTRAT, organitzador de les festes de TESEU

GARLOPA, fuster

AJUSTAT, ebenista
CABDELL, teixidor
FLAUTA, adobamanxes
BROC, calderer
ESQUIFIT, sastre
HIPÒLITA, reina de les amazones, promesa de TESEU
HÈRMIA, filla d'EGEU, enamorada de LISANDRE
HELENA, enamorada de DEMETRI
OBERON, rei de les fades
TITÀNIA, reina de les fades
PUCK, o ROBERT BONCOMPANY, follet
FLOR DE PÈSOL, TERANYINA, FALENA i GRA DE MOSTASSA, fades

Dreamin' & Rappin'

TESEU, o GRAN MÀSTER, cap de la discogràfica Atenes
DRIS, grafiter, MC i enamorat de MIA
DM, MC i enamorat de MIA
THE ARTISANS CREW: KAY, PERIKO, FLACO i RUSTY
HIPÒLITA, promesa de TESEU
MIA, MC i enamorada de DRIS
HELENA, MC i enamorada de DM
OBERÓ, MC, rei de les fades
TITÀNIA, MC, reina de les fades
PUCK, *breaker*
UN DJ

Pel que fa a la llengua, l'adaptació conserva l'alternança de vers i prosa de l'original anglès. Així, només els artesans (The Artisans Crew) parlen en prosa, mentre que la resta de personatges s'expressen fent servir el vers. L'equivalent al pentàmetre iàmbic anglès—un tipus de vers de deu síl·labes amb què Shakespeare va compondre gairebé totes les seves obres de teatre—és, a *Dreamin' & Rappin'*, el decasíl·lab, un vers d'art major molt estès en la literatura catalana. Les rimes—que respecten, més o menys, les pautes del text shakespearà—ajuden a fer avançar el text amb ritme i

agilitat. Per la seva banda, els raps no segueixen cap estructura mètrica regular —com és habitual en les creacions dels MC—, però sí que presenten moltes síl·labes rimades. Finalment, on més es nota la reescriptura de l'original anglès és en el lèxic, que s'ha desproveït de tota classe d'anacronismes per acostar-lo als espectadors a qui s'adreça l'espectacle. A més, com que l'obra es desenvolupa en el context del *hip-hop*, l'argot propi d'aquest món és molt present en l'adaptació, i també el llenguatge que parlen els joves d'avui.

DESPRÉS DE VEURE L'ESPECTACLE...

▲ PROPOSTA D'ACTIVITATS

1. Busqueu informació sobre William Shakespeare i la seva època. A més d'*El somni d'una nit d'estiu*, quines altres obres de Shakespeare coneixeu?
2. Coneixíeu la història de Píram i Tisbe? Quin n'és l'origen?
3. Les obres de teatre de Shakespeare han donat peu a diverses adaptacions cinematogràfiques. En podríeu esmentar alguna?
4. Quins grups de rap coneixeu? Quins us agraden més? Coneixeu algun MC que rapegi en català?
5. Com definiríeu el concepte *argot*? Feu una llista de paraules d'argot que feu servir habitualment.
6. Escriviu un rap sobre algun tema d'actualitat. Atreviu-vos a entaular una «batalla de rap» amb algun company de classe. Podeu utilitzar els mots d'argot que heu escrit abans.
7. Al final del dossier us hi adjuntem unes quantes escenes de *Dreamin' & Rappin'*. Dividiu-vos en grups, llegiu-les a classe en veu alta o, si us hi atreviu, representeu-les davant els vostres companys. Podeu interpretar Teseu i Hipòlita, els quatre joves enamorats o els personatges que componen The Artisans Crew. Si coneixeu algun DJ,

FITXA ARTÍSTICA I TÈCNICA

Dreamin' & Rappin', de Moisès Maicas i Anna Soler Horta, amb la col·laboració de Marta Pera. A partir d'*El somni d'una nit d'estiu*, de William Shakespeare

Javier Beltrán

Oriol Casals

Bernat Cot

Beàlia Guerra

Ariadna Suñé

Elena Tarrats

Guille Vidal-Ribas

Teseu, Oberó i Flaco

Dris i Periko

DM i Rusty

Helena i Kay

Hipòlita i Titània

Mia

Puck

Direcció

Ajudant de direcció

Coreografia

Moisès Maicas

Mar Solà

Mudit Grau i Guille Vidal-Ribas

Composició musical i DJ en directe

Escenografia i vestuari

DJ Code i Pau Marfà

Elena Font i Marina

Pineda

Disseny d'il·luminació

Tècnic de llums i so

MC assessor i ajustament dels raps

Tècnica de *clown*

Assessora de vestuari

Producció

Pep Gàmiz

Aleix Costales

Aitor Ferran

Toni Arteaga

Nina Pawlowski

Teatre Obligatori

Amb el suport de l'ICIC, el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (CONCA), l'Aula de Teatre de l'IMAC de Mataró i Lluïsos Teatre

PER A MÉS INFORMACIÓ

Teatre Obligatori

info@teatreobligatori.com
www.teatreobligatori.com

616 39 65 88
93 213 73 63

Teatre Victòria
Teatre Poliorama

espectaclesambclasse@3xtr3s.com
www.teatrevictoria.com
www.teatrepoliorama.com

93 441 39 79

Visiteu-nos al Facebook,
on trobareu el *clip* de
l'espectacle!

FRAGMENT DE DREAMIN' & RAPPIN'

ACTE I

Escena II

TESEU i HIPÒLITA se separen del grup. TESEU porta la indumentària pròpia del magnat d'una gran discogràfica.

TESEU

Aviat, Hipòlita, ens haurem casat.
Només quatre dies... i festival!
Estic famèlic, em rosego els punys;
el dejuni és dolent per la salut!

HIPÒLITA

Els quatre dies passaran de pressa,
i quatre nits fondran el temps en somnis;
després la lluna, com un arc de plata
tensat al cel, aclarirà la nit
del nostre casament i de la festa.

TESEU

Ei, que jo sóc el *numberone*, aquí!
Que es noti, doncs; la farem ben sonada.
Vull que vegin, nena, que t'he pescat,
refregar-ho pels nassos de la penya.
(*Ballantreggaeton:*)
«*I likethewayyou do it.*
I likethewayyou do it, do it...»

TESEU i HIPÒLITA tornen al grup. Puja el volum de la música. Fi de l'actuació del BREAKER. Surten TOTS menys DRIS i MIA.

Escena III

DRIS

Ei, nena, ara t'agafa la *pájara*?

MIA

El meu pare! Ja saps de quin pal va.
Diu que ets un dropo, que no fots ni brot.
Que guixes parets i tot tant te fot.
Que és en DM el noi que em convé,
i si no l'escolto i no li faig cas,
em tancarà en un col·legi estranger.
Entre tu i jo hi ha *feeling*, ens molem.
Flipa, si es pensa que ens separarem!

DRIS

Quins collons! Només perquè sóc artista?
I que el *pibón* em tingui loco, què?
No val per res? Que no ho sap, que en DM
es *lia* amb l'Heli, que és com un xiclet?

MIA

Quina merda! Ser de bona família
i pillar-se d'un pringat. L'he cagat.

DRIS

L'amor de veritat no ho té mai fàcil,
i encara menys quan s'és un incomprès.
Escolta'm bé, Mia, guapa, Miona:
dius que m'estimes? Demà a la nit, doncs,
escapa't de casa. T'esperaré
a les vies, als grafits. Saps on dic?

MIA

Et juro Dris, per les meves Adidas,

pel Jam MasterJay i el Reverend Run,
et juro que demà fotrem el camp.

DRIS

Guai, tia! El teu pare es cagarà.

Escena IV

Entra HELENA.

MIA

Ei, Helena, guapa, què fas? On vas?

HELENA

Guapa, em dius? Retir'-ho, escalfabraguetes.

En DM, el *jeta*, va boig per tu.

Merda... N'hi ha que neixen amb la flor al cul.

(Rapejant i imitant DMdelirant per MIA:)

«Els seus ulls són estrelles,

el seu rap, un embruix per les orelles,

la seva veu és de mel,

la seva llengua em porta al cel.»

(A MIA:)

Tant de bo la gràcia s'encomanés

com la grip A, la B, la K i la Q.

Si el món fos meu, te'l donaria tot,

menys en DM, per poder ser tu.

Es posen a rapejar.

MIA

(Rapejant:)

Yeah... Ei, l'amor és molt estrany, penya.

No te'n refiïs, atén el meu lema.

El rotllo confon, mareja, fa perdre el cap.
És més raro que un fatxa cantant rap.
Li ensenyo el dit, a en DM, el primo, se'm fica al llit;
jo li faig morros, me'l passo pel forro,
el pavo em diu: «Xati, tremenda, t'adoro».
Mira, *madelman*, busca't una nina inflable,
passa de versos de rimes inflamables.
Somiar és bo; el desig, inevitable.
Oh, *yeah*, oblida't ja dels amors inabastables;
tio, estàs flipant!
Trepitges i no deixes empremta, *man*.
Menja petit suís i et faràs gran.
Yeah! L'amor és molt estrany, penya.
No te'n refiis, atén el meu lema.
El rotllo confon, mareja, fa perdre el cap.
És més raro que un fatxa cantant rap, cantant rap. *Yeah!*

HELENA

(*Rapejant:*)

Ei, l'amor és molt estrany, penya.
No te'n refiis, atén el meu lema.
El rotllo confon, mareja, fa perdre el cap.
És més raro que un fatxa cantant rap.
El metro s'espatlla, a fora es fot a ploure,
vaig amb sandàlies. Estic a la intempèrie.
Quina misèria! Només tinc els meus poemes.
Sempre va a contracorrent, no és cap problema,
p'ro el pavo no em fa cas, la història és un fracàs.
Has... de reconèixer que ho faig guapo.
Els malucs remeno, el cul a saco.
No hi ha manera, em talla el rotllo.
Li ensenyo el tanga, li paro el morro,
p'ro el tio és sarcàstic, dràstic.
Ja estic farta que em prengui per una llagasta.
L'amor és molt estrany, penya.

No te'n refiïs, per res et pot vendre.
El rotllo confon, mareja, fa perdre el cap.
És més raro que un fatxa cantant rap, cantant rap. Yeah, oh!

Fi del rapejat.

MIA

Buf! Respira, tia, no ens veuràs més.

DRIS

Escolta, Helena, et serem sincers:
demà a la nit, a la llum de la lluna,
ens obrirem; una autèntica fuga!

MIA

Als afores, on hi ha les vies, saps?
on ens dèiem secrets prenent el sol
i ens passàvem hores parlant de tios,
doncs allà ens trobarem en Dris i jo.
Brutal! Que es foti, l'ogro del meu pare!

DRIS

Adéu, Helena, i que tinguis sort
per fi amb el garrulo d'en DM!

*Surten DRIS i MIA. Rapejat suau d'HELENA, que escriu els versos
en una llibreta.*

HELENA

(Rapejant:)

Quina potra, la Mia! Ja la voldria!
Un pavo que l'estima, la mima, li fa rimes;
vaia diva, la tia! Semblen boli i paper.
Què sóc jo, un estropajo? La veu d'un fals raper?
No tinc to, maneres, idees, frases,

no faig caure les síl·labes sobre les bases?
Diguem les coses pel seu nom:
l'amor és un conyàs, un mal viatge, un miratge.
T'hi poses bé i el tio es fot morat;
cinc minuts, i ja te l'han pillat.
No tinc to, maneres, idees, frases,
no faig caure les síl·labes sobre les bases?
Diguem les coses pel seu nom:
l'amor és un conyàs, un mal viatge, un miratge,
més addictiu que el mam, més brillant que l'or blanc.

HELENA

En DM ha de saber de què van;
li diré que la Mia se les pira.
Així demà a la nit 'nirà a les vies,
i jo el seguiré a l'ombra, rotllo espia.
No sé... Potser per fi m'ho agrairà.

Surt.

Escena V

PUCK fa entrar d'un en un els quatre components de THE ARTISANS CREW com si estirés un fil. En KAY, en PERIKO, en RUSTY i en FLACO són quatre rapers bastant malgirbats, vestits a l'estil del Bronx dels anys setanta.

KAY

Què? Ja hi som tots, crew? Aquesta és l'obra que representarem davant del Gran Màster i la Hipòlita el dia que es casin, a la nit. Yeah!

PERIKO

Digue'ns de què va, no?

KAY

Es titula: *La tristíssima comèdia i la cruelíssima mort de Píram i Tisbe*. Un clàssic que t'hi cagues!

RUSTY

Hosti, que friqui! Mola!

KAY

A tu, Periko, et toca fer de Píram.

PERIKO

I qui és aquest pavo? Un enamorat o un mala bèstia?

KAY

Un enamorat que, per amor, té la *jeta* de matar-se.

PERIKO

Vale, però el meu fort són els malparits, eh? Podria escanyar un gat o rascar amb les ungles una pissarra.

(Rapejant:)

T'ho dic amb ràbia
de cataclisme, de volcà,
de sisme, de tsunami, d'huracà,
fora gàbies i presons,
n'estic fins als collons,
el carro del sol
cremarà com l'alcohol,
i durà el desastre
al destí dels cafres.

(Fi del rapejat.)

Que xungo, eh? Digne d'un cabronàs. Fer d'enamorat és més patètic.

KAY

Ja. (A FLACO:) Flaco, tu faràs de Tisbe.

FLACO

Qui és aquest? Un motero tatuat?

KAY

És la tia a qui en Píram tira la canya.

FLACO

No, no, no, no, no... Escolta: no em facis fer de dona, que m'està sortint la barba!

KAY

Podràs parlar amb la veu tan prima com vulguis.

PERIKO

Deixeu-me fer de Tisbe, també. Parlaré amb una veu esgarrinxosament prima. (Fent veu de Píram:) «Tisne, Tisne!» (Amb veu de Tisbe:) «Ai, Píram, amor meu. Sóc la teva Tisne, la teva xati enamorada!»

KAY

No, no! Tu faràs de Píram. I, tu, Flaco, de Tisbe. Rusty!

RUSTY

¡Presente! ¡Señor, sí, señor!

KAY

Vols parar? (Rebufa.) Tu has de fer de Lleó.

RUSTY

El tens escrit, el paper de Lleó? Si el tens, dóna-me'l, sisplau, que em costa molt que m'entri al tarro.

KAY

Potser el pots improvisar, no? Només es tracta de rugir, tio.

PERIKO

Deixa'm fer de Lleó, també. Rugiré tan fort, tant, que fins i tot el Gran Màster dirà: «Que torni a rugir, que hi torni!». *(Fa beatboxing i rugeix.)*

KAY

Espantaries la núvia, flipat!

PERIKO

No pateixis, agreujaré la veu per rugir com un colom. O com un rossinyolet. *(Fa beatboxing imitant un rossinyol.)*

KAY

Tu només pots fer de Píram, perquè en Píram és un tio refinat, un *pijodandi*. Teniu, els papers. Us els heu d'aprendre per demà a la nit. Assajarem a l'estació dels afores, perquè si ens trobéssim aquí, tothom sabria de què va. Ei, col·legues, no em falleu.

PERIKO

Mola, tio. Assajarem de la manera més obscènica i farragosa. A pringar! A posar-hi el coll perquè no ens el tallin!

Tots fan un gest de raper. Fosc.